

**КОНВЕНЦІЯ,
що скасовує вимогу легалізації іноземних офіційних документів**

Дата підписання: 05.10.1961

Дата набуття чинності: 22.12.2003

Держави, які підписали цю Конвенцію,

бажаючи скасувати вимогу дипломатичної або консульської легалізації іноземних офіційних документів,

вирішили укласти з цією метою Конвенцію та домовилися про нижченаведені положення:

Стаття 1

Ця Конвенція поширюється на офіційні документи, які були складені на території однієї з Договірних держав і мають бути представлені на території іншої Договірної держави.

Для цілей цієї Конвенції офіційними документами вважаються:

а) документи, які виходять від органу або посадової особи, що діють у сфері судової юрисдикції держави, включаючи документи, які виходять від органів прокуратури, секретаря суду або судового виконавця;

b) адміністративні документи;

c) нотаріальні акти;

d) офіційні свідоцтва, виконані на документах, підписаних особами у їх приватній якості, такі як офіційні свідоцтва про реєстрацію документа або факту, який існував на певну дату, та офіційні і нотаріальні засвідчення підписів.

Однак ця Конвенція не поширюється:

a) на документи, складені дипломатичними або консульськими агентами;

b) на адміністративні документи, що мають пряме відношення до комерційних або митних операцій.

Стаття 2

Кожна з Договірних держав звільняє від легалізації документи, на які поширюється ця Конвенція і які мають бути представлені на її території. Для цілей цієї Конвенції під легалізацією розуміється тільки формальна процедура, що застосовується дипломатичними або консульськими агентами країни, на території якої документ має бути представлений, для посвідчення автентичності підпису, якості, в якій виступала особа, що підписала документ, та, у відповідному випадку, автентичності відбитку печатки або штампа, якими скріплено документ.

Стаття 3

Єдиною формальною процедурою, яка може вимагатися для посвідчення автентичності підпису, якості, в якій виступала особа, що підписала документ, та, у відповідному випадку, автентичності відбитку печатки або штампа, якими скріплений документ, є проставлення передбаченого статтею 4 апостиля компетентним органом держави, в якій документ був складений.

Однак дотримання згаданої в попередній частині формальної процедури не може вимагатися, якщо закони, правила або практика, що діють в державі, в якій документ представлений, або угода між двома чи декількома договірними державами відмінюють чи спрощують дану формальну процедуру або звільняють сам документ від легалізації.

Стаття 4

Передбачений в частині першій статті 3 апостиль проставляється на самому документі або на окремому аркуші, що скріплюється з документом; він повинен відповідати зразку, що додається до цієї Конвенції.

Однак апостиль може бути складений офіційною мовою органу, що його видає. Типові пункти в апостилі можуть бути викладені також другою мовою. Заголовок “Apostille” (Convention de la Haye du 5 octobre 1961) повинен бути викладений французькою мовою.

Стаття 5

Апостиль проставляється на вимогу особи, яка підписала документ, або будь-якого пред'явника документа.

Заповнений належним чином апостиль засвідчує справжність підпису, якості, в якій виступала особа, що підписала документ, та, у відповідному випадку, автентичність відбитку печатки або штампа, якими скріплений документ.

Підпис, відбиток печатки або штампа на апостилі не потребують ніякого засвідчення.

Стаття 6

Кожна Договірна держава призначає, зазначаючи їхні офіційні функції, ті органи, яким надаються повноваження на проставлення апостиля, згаданого в частині першій статті 3.

Вона повідомляє про таке призначення Міністерство закордонних справ Нідерландів під час передачі на зберігання свого документа про ратифікацію чи приєднання або заяви про поширення дії цієї Конвенції. Вона також повідомляє Міністерство про будь-які зміни стосовно призначених органів.

Стаття 7

Кожний з органів, призначених відповідно до статті 6, повинен вести книгу реєстрації або картотеку, в яких він реєструє проставлені апостилі, вказуючи при цьому:

- а) порядковий номер і дату проставлення апостиля;
- б) прізвище особи, яка підписала офіційний документ, і якість, в якій вона виступала, а стосовно документів, які не підписані,— назву органу, що проставив печатку або штамп.

На запит будь-якої заінтересованої особи орган, що проставив апостиль, зобов'язаний перевірити, чи відповідають зроблені в ньому записи відомостям, внесеним в книгу реєстрації або картотеку.

Стаття 8

Якщо договір, конвенція або угода між двома або декількома Договірними державами містить положення, що вимагають дотримання певної формальної процедури для посвідчення підпису, відбитку печатки або штампа, ця Конвенція передбачає відхід від таких положень лише в тому випадку, якщо зазначена в них формальна процедура є більш суворою, ніж формальна процедура, передбачена в статтях 3 і 4.

Стаття 9

Кожна Договірна держава вживає заходів, необхідних для того, щоб її дипломатичні або консульські агенти не проводили легалізацію в тих випадках, коли ця Конвенція передбачає звільнення від неї.

Стаття 10

Ця Конвенція відкрита для підписання державами, представленими на дев'ятій сесії Гаазької конференції з міжнародного приватного права, а також Ірландією, Ісландією, Ліхтенштейном і Туреччиною.

Вона підлягає ратифікації; ратифікаційні грамоти здаються на зберігання Міністерству закордонних справ Нідерландів.

Стаття 11

Ця Конвенція набуває чинності на шістдесятий день після здачі на зберігання третього документа про ратифікацію, згаданого у частині другій статті 10.

Конвенція набуває чинності для кожної держави, що підписала і в подальшому ратифікувала її, на шістдесятий день після здачі на зберігання її документа про ратифікацію.

Стаття 12

Будь-яка держава, не згадана у статті 10, може приєднатися до цієї Конвенції після набуття нею чинності відповідно до частини першої статті 11. Документ про приєднання здається на зберігання Міністерству закордонних справ Нідерландів.

Приєднання дійсне лише у відносинах між державою, що приєднується, і тими Договірними державами, які не висловили заперечень проти її приєднання протягом шести місяців після отримання повідомлення, передбаченого в пункті “d” статті 15. Повідомлення про таке заперечення направляється Міністерству закордонних справ Нідерландів.

Конвенція набуває чинності між державою, що приєднується, і державами, які не висловили заперечень проти її приєднання, на шістдесятий день після закінчення шестимісячного строку, вказаного в попередній частині.

Стаття 13

Будь-яка держава під час підписання, ратифікації або приєднання може заявити, що дія цієї Конвенції поширюється на всі території, за міжнародні відносини яких вона несе відповідальність, або на одну чи декілька з них. Така заява набирає сили з дати набуття чинності Конвенцією для відповідної держави.

У будь-який час пізніше про будь-яке поширення дії Конвенції повідомляється Міністерство закордонних справ Нідерландів.

Якщо заява про поширення дії зроблена державою, що підписала і ратифікувала Конвенцію, остання набуває чинності відносно зазначених територій відповідно до положень статті 11. Якщо заява про поширення дії зроблена державою, що приєдналася до Конвенції, остання набуває чинності відносно зазначених територій відповідно до положень статті 12.

Стаття 14

Ця Конвенція залишається чинною протягом п'яти років з дати набуття нею чинності відповідно до частини першої статті 11, у тому числі для держав, які ратифікували її або приєдналися до неї пізніше.

Якщо Конвенція не денонсована, її дія автоматично продовжується кожні п'ять років.

Про будь-яку денонсацію повідомляється Міністерство закордонних справ Нідерландів щонайменше за шість місяців до закінчення п'ятирічного періоду.

Дія денонсації може бути обмежена певними територіями, до яких застосовується ця Конвенція.

Денонсація є чинною лише стосовно держави, яка про неї повідомила. Конвенція залишається чинною для інших Договірних держав.

Стаття 15

Міністерство закордонних справ Нідерландів інформує держави, зазначені в статті 10, а також держави, які приєдналися відповідно до статті 12:

- a) про повідомлення, згадані у частині другій статті 6;
- b) про підписання і ратифікації, згадані в статті 10;
- c) про дату, з якої ця Конвенція набуває чинності відповідно до частини першої статті 11;
- d) про приєднання і заперечення, згадані в статті 12, і про дату, з якої приєднання вступають в дію;
- e) про поширення, згадані в статті 13, і про дату, з якої вони вступають в дію;
- f) про денонсації, згадані в частині третій статті 14.

На посвідчення цього нижчезазначені особи, належним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено в Гаазі 5 жовтня 1961 року французькою і англійською мовами — у разі розбіжностей між двома текстами перевага надається тексту французькою мовою — в одному примірнику, який передається на зберігання в архіви Уряду Нідерландів і завірена копія якого направляється дипломатичними каналами кожній державі, представлений на дев'ятій сесії Гаазької конференції з міжнародного приватного права, а також Ірландії, Ісландії, Ліхтенштейну і Туреччині.

Додаток
до Конвенції

Зразок апостиля

Апостиль повинен мати форму квадрата, довжина сторін якого дорівнює щонайменше 9 сантиметрам.

APOSTILLE
(Convention de La Haye du 5 octobre 1961)

1. Країна:

Цей офіційний документ

2. підписаний

3. у якості

4. містить проставлену печатку/штамп

Підтверджено

5. у _____ 6. дата _____

7. ким

_____

<http://gdo.kiev.ua/files/2003/db.php?2419>

8. № _____

9. Печатка/штамп _____ 10. Підпис _____